

קישורי-מישפחה בין עיתונים * שיעור מאלף ממלצר * על החטא, עונשו ואשתו * החביתות של דוקאקיס

המיליארדר הבריטי היהודי די רוברט מקסוול קנה שלישי מהאמפריה העיתונאית של פנר ריב. בקבלת-הפנים שנערכה לכבוד המאורע הסתבר כי מקסוול הוא בן-דוד של עורך "דעווח" אחרונות, רב יודקובסקי.

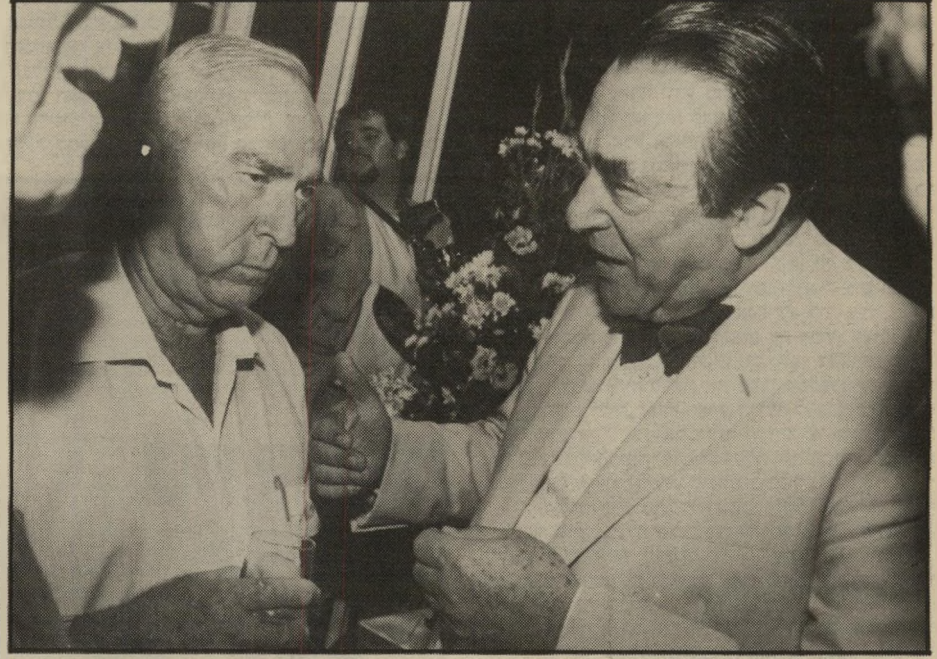
סרב. בקבלת-הפנים לכבודו הופיע לורד אמיתי אחד: הלורד דייוויד סמואל, מרען מבון וייצמן, נכדו של הנציב העליון הבריטי הראשון בארץ. המיליונר בנו ג'יטר נשאל מדוע מופיעים כה רבים

מיון נתניהו — התאכסן גם לוי במלון פלאזה המפואר שבשדרה החמישית, עד שנכנס לבית-החולים לניתוח-עיניים. ליליאן שלום עוררה סקרנות כשחלפה ברחובות ניו יורק ולבגדיה הורבקה תמונה

נאן האשוק'גי מנסה למכור את דירתו בניו-יורק. מעמדו של האשוק'גי רגיש בארצות-הברית, מאז מעורבותו בפרשת הנשק האיראני. נכס אחר שלו נמכר באחרונה לאזרח אמריקאי: היאכטה המפורסמת שלו נבילה (הקרויה על שם בתו) נמכרה ללייט רוטן בתחום המיליארדים — רונלד טרמפ. אגב, דירתו של האשוק'גי שוכנת ממש ליד מלון פלאזה הניו-יורקי, שאותו קנה טרמפ.

בליל מאיר הת, בא לקבלת-פנים והוצג במילים, "החטא ועונש" כשגני בא עם אשתו. במהלך ההפגנה של שונום עבשו נגד המעצרים המיני-ליים, מול ביתו של שר הביטחון, יצחק רבין, יצא לפתע מאחד הבתים שרי-המישפטים, אברהם שריר, לבוש במיכני נסיים קצרים לבנים ובחולצת טריקו, והתחיל לצעוד בין המפגינים. מי שחשב ששריר הצטרף להפגנה התברר במהרה. ברגע שתפס שריר מה קורה סביבו הוא נסוג ונעלם מהר בחצר בית סמוך, כדי למנוע את זיהויו.

ביום הרביעי האחרון, לקראת השעה 9, אמר ח"כ רפלי אדרי לאשתו, אן-קלוד (לכית עמרי), שצריכים לבקר אצל מנציגת ועמ"ח, מאשה לובליסקי. כאשה נאמנה גלוותה אן-קלוד לבעלה. אך כשכאה למי קום, בהרצליה-פיתוח, הסתבר לה שראה למסיבת-ההפתעה לכי

רוברט מקסוול אילהתיקושרת הבינלאומי, למד פרק בנושא הליכות ונימוסים מאיש המושב, חבר-הכנסת רפאל איתן. כשהשניים נפגשו במסיבה שערך "מעריב" לאורח המכובד, שוחח הרמטכ"ל-לשעבר עם מקסוול ארוכות כשפיו מלא ודודש באוכל. כשפגש מקסוול בפולה מוזס (משמאל), הגברת הראשונה של "ידעות אחרונות", נישק את ידה באבירות.

עזר וייצמן הוצג לפני מקסוול ונתן לו שיעור. הוא קרא למלצרים באולם קבלת-הפנים, שהיו כולם ערבים — חלקם מהדמשולש הישראלי, חלקם מהצד השני של הקו הירוק. מלצר אחר, שהתבקש על-ידי וייצמן להביע את דעתו על המצב, נתן למקסי וול הרצאה קטנה. עם סיומה אימר מקסוול: "למדתי בחמש דקות יותר על הבעייה מאשר במי שך הרבה שנים."

ועכשיו משהו אחר מישר" אל! הכריזה קריינית-החדשות של אחת הרשתות הפופולריות בארצות-הברית. "המשהו האחר" היה הזמרת הישראלית עופרה חזה. הצלחתה האחרונה באי רופה בשירים בעלי גוון מזרחי זכתה בסיקור חרושתי מפרגן בשעת-שידור מבוקשת ביותר. שעת-ריב בן-אליעזר, דוקטור לתקשורת-המונים והנכד של דויד בן-גוריון, שוהה בין ניו-יורק. בין היתר התראיין כי

תוכנית-הטלוויזיה העברית ש"הצופים שאלו אותו שאלות ש"ביטאו דיעות קיצוניות-ימניות בקשר לתיקשורת הישראלית, האנטיפארה ועוד. בן-אליעזר נדחק לעמדת-מיגונה וניסה להייר זוויות מתונות יותר. עם סיום התוכנית ביקשה לדבר אי תו צופה נוספת. בן-אליעזר ניגש לטלפון והתכוון לקבל הרצאה לאומנית נוספת מיורדת, שלא הספיקה להיכנס לשידור. מעברו השני של הקו היתה ידידה ישראלי, השהוה גם היא בניו-יורק. בן-אליעזר לא הסתיר את רגשותיו, פרץ בצחוק היסטרי וצי ווח: "איזה קטע! איזה קטע!" רק אז נזכר שהוא באולפן-טלוויזיה, ונרצע.

כוד עצמה. היו שם שימועון פרס, הנראה ככל המסיבות, שני שגרירים (ארצות-הברית וצרפת), אנשי-כלכלה ועוד ועוד. המסיבה לכבוד אן-קלוד אדרי נערכה בחוץ, בגן ביתה של לובלסקי. למרות זאת שרר שם חום כבד. זה הביא את השגרירים להיזכר בימים חמים אחרים בחיים. השגריר האמריקאי תומאס פיקרינג נזכר בחום המעיק של ניו-יורק, שם נאלץ לעבור במשך שלושה ימים רצופים את הבחינות לשרות החוץ, כשמוז האוויר נע סביב 35 מעלות. ואילו השגריר הצרפתי, אלן פיירי, נזכר כי את בחינת-הבגרות שלו עשה בפאריס ביום שבו הגיע החום ל-40 מעלות.

תוכנית-הטלוויזיה העברית ש"הצופים שאלו אותו שאלות ש"ביטאו דיעות קיצוניות-ימניות בקשר לתיקשורת הישראלית, האנטיפארה ועוד. בן-אליעזר נדחק לעמדת-מיגונה וניסה להייר זוויות מתונות יותר. עם סיום התוכנית ביקשה לדבר אי תו צופה נוספת. בן-אליעזר ניגש לטלפון והתכוון לקבל הרצאה לאומנית נוספת מיורדת, שלא הספיקה להיכנס לשידור. מעברו השני של הקו היתה ידידה ישראלי, השהוה גם היא בניו-יורק. בן-אליעזר לא הסתיר את רגשותיו, פרץ בצחוק היסטרי וצי ווח: "איזה קטע! איזה קטע!" רק אז נזכר שהוא באולפן-טלוויזיה, ונרצע.

דמיאניוק בג'ונגל

הוויכוחים על זהותו של איוואן ג'ון דמיאניוק נמשכים עדיין. המיסטיקן והמרמז הרוחני זאב קולמן נסע לסידרת-הרצאות בדרום-אפריקה, ובאחד מסיווריו הגיע לכפר נידח בג'ונגל. בכפר, המשמש מקום-מיפגש לכל מיני הרפתקנים, יש פאב גדול. בבואו לשם, כשהוא מלווה בידידים, ישב ליד אחד השולחנות הקרובים לבימת ההופעות. באותה שעה ניגנה שם תזמורת בת כמה נגנים. קולמן לקח את מצלמת-הווידיאו שלו והתחיל לצלם את המקום, כשהבחין מבעד לעדשת המצלמה שאחד הנגנים דומה דימיון מדהים לדמיאניוק. דקות אחדות לאחר שגמר לצלם, סיימה התזמורת את הופעתה ואז ניגש אליו הנגן, הדומה לדמיאניוק, הסתכל בו ואמר לו בקול רועד: "אני לא גרמני. אני הולנדי." קולמן היה המום, מכיוון שלא שאל איש לזהותו של הנגן. כשהגיע חזרה ארצה, הוא הראה את הסרט לחברים, וגם הם היו מופתעים מהדימיון. קולמן עדיין נרעש מהעניין, וטוען שלאחר המיקרה הזה הוא חי בתחושה שאולי האיש במעביה-ה'ג'ונגל בדרום-אפריקה הוא דמיאניוק האמיתי.

של מייקל דוקאקיס עם הכי תובתו: "דוקאקיס לנשיאות!" ל-אנשים ששאלו היכן ניתן לקנות מדבקה זאת, השיבה שלא ניתן: היא קנתה זאת באטלנטה, בעת ועידת הדמוקרטים, והצוות של דוקאקיס עדיין לא הספיק לנפק מדבקות אלה בכמויות מסחריות.

בעלה של ליליאן, שלום, נזכר איך נפגשו — אשתו והוא — עם קיטי ומייקל דוקאקיס לפני כמה שנים: קיטי נחבלה או ברגלה ואילו טיב — איש-עסקים מצ'ליח — והמושל דוקאקיס ניקו את הבית. דוקאקיס נהג להכין לטיב במיורידי פנקייקס (חבי תות אמריקאיות) ממולאות ב-אוכמניות, לרפוק על דלתו מדי בוקר ולהצהיר: "מושל מאסא-צ'וסטס, בן של מהגרים יוונים, הכין לך ארוחת-בוקר..." המיליארדר הסעודי עדי

פושטים באחרונה את הרגל. הס' ברו של גיטר: "מה עוד הם יכיר לים לעשות ברגליים שלהם?" וביתר פירוט: "גויים עושים סקי ברגליים שלהם. יהודים פושטים אותן." גיטר, האומר שהוא "קצת גוי", אהב לעשות סקי.

למפריים ריינר, מי שהיה מזכיר חברת העובדים היה הסבר עיוני יותר: "זהו סוף העידן הקולוניאלי, המעבר מעידן ההתיישבות הציונית לעידן הליברליזם. בעידן הקודם היו כולם רגילים לקבל זרם של כסף ממדינת-האם — כל אחד מהי מפלגה שלו. האידאולוגיות היו שונות, אבל השיטה היתה אחידה. עכשיו כל מיפעל צריך לעמוד על הרגליים של עצמו, ויש גופלים."

השר דויד לוי הגיע בש' בוע עבר בניו-יורק. בקורמו מהליכוד — משה ארנס, אהרון אביר-הצירא ובני

עזר וייצמן הוצג לפני מקסוול ונתן לו שיעור. הוא קרא למלצרים באולם קבלת-הפנים, שהיו כולם ערבים — חלקם מהדמשולש הישראלי, חלקם מהצד השני של הקו הירוק. מלצר אחר, שהתבקש על-ידי וייצמן להביע את דעתו על המצב, נתן למקסי וול הרצאה קטנה. עם סיומה אימר מקסוול: "למדתי בחמש דקות יותר על הבעייה מאשר במי שך הרבה שנים."

וייצמן עצמו נשאל לסיי כווי מערכת-הבחירות שלו. הוא סיפר הלצה: לורד בריטי, בעל חברה, ניקר באחד ממיפעליו. הוא התרשם מקבוצת פועלים, שעברו ארץ, ואמר להם בהערך כה: "אני רואה שאתם עובדים טוב!" השיבו הפועלים: "ההנהלה שלנו כליכך מחורבנת, שאין לנו ברירה אלא לעבוד טוב!" בטלוויזיה אמר מקסוול שהוצע לו להיות לורד, אך הוא